

befolkningens aktive deltagelse i debat og beslutninger og om grundlovens frihedsrettigheder.

Justitsministeren redegjorde for de tre i forespørgslen rejste spørgsmål.

Hvad angik de gældende forholdsordrer, nævnedes han som det første og vigtigste punkt retsplejelovens § 108, hvorefter det er politiets opgave også i forbindelse med en demonstration at opretholde sikkerhed, fred og orden. Ministeren gennemgik udførligt bestemmelserne i grundlovens §§ 79 og 80 om forsamlingsfriheden og om opløb, lov af 11. februar 1863 angående omordningen af Københavns politi m. v. §§ 12 og 13, straffelovens §§ 133 og 134 og bestemmelserne om stavens brug i justitsministeriets cirkulære af 30. januar 1933. Det fremgik klart heraf, at politiet ikke måtte anvende mere magt end nødvendigt. At politiet i almindelighed arbejdede i overensstemmelse med instruksen, viste de statistiske oplysninger om de senere års demonstrationer og deres forløb. Reglerne var ganske vist ikke nye, men det afgørende måtte være, at de ikke havde givet anledning til væsentlig tvivl i retsanvendelsen, og at de anvendtes fornuftigt. Hvad angik spørgsmålet om det uheldige i, at klager over politiet behandlede af politiet selv, var dette under behandling i et nedsat udvalg, det såkaldte auditorudvalg, som forventedes at blive færdig med arbejdet i løbet af sommeren.

Angående spørgsmålet om, hvilke disciplinære foranstaltninger der blev truffet for at sikre, at forholdsordrerne blev overholdt, oplyste ministeren, at reglerne om politistavens brug, som han havde redegjort for, indlærtes og alvorligt indskærpedes alle politifolk under deres undervisning på politiskolen allerede på begyndelseskursus. Reglerne kunne således med sikkerhed siges at være bekendt for de politifolk, der deltog i løsningen af opgaver, der kunne kræve anvendelse af magt. Misbrug kunne i ekstreme tilfælde medføre, at der rejstes straffesag. I øvrigt kunne der indledes disciplinær undersøgelse efter de for tjenestemænd gældende regler, og tjenestemandslovens disciplinære straffe kunne anvendes.

Hvad angik det tredje spørgsmål, om Vietnamdemonstrationen den 27. april 1968, oplyste ministeren, at der ikke blev givet specielle instrukser i forbindelse med denne demonstration, ud over at det blev fremhævet over for politistyrkens kommandofører, at der under instruktionen af personalet skulle ske en indskærping af de gældende regler om magtanvendelse, samt at forsøg på intimidering eller provokation i videst muligt omfang skulle ignoreres. Det var ministerens opfattelse, at den indsatte politistyrke som sådan efterkom disse pålæg. Der var ikke i det hidtil fremkomne noget, der lod formode, at politiet ved den lejlighed anvendte mere magt, end det var nødvendigt.

Justitsministeren fastslog som sin opfattelse, at man skulle have lov til ved demonstrationer at tilkendegive sine meninger, selv over